

152

DEKRET

z dnia 6 czerwca 1945 r.

o dodatku naukowym do uposażenia.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. (1) Ustanawia się z ważnością od dnia 1 kwietnia 1945 r. dodatek naukowy do uposażenia:

- 1) profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych, docentów i pomocniczych sił naukowych państwowych szkół akademickich,
- 2) nauczycieli państwowych szkół wyższych nieakademickich,
- 3) pracowników naukowych państwowych bibliotek, archiwów, muzeów, instytutów badawczych i innych zakładów naukowych.

(2) Minister Oświaty w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami orzeka, którzy spośród pra-

cowników instytucji, wymienionych w ustępie (1) pkt 3, są pracownikami naukowymi.

Art. 2. Dodatek naukowy wynosi 150% uposażenia wraz z dodatkiem wojennym.

Art. 3. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom: Skarbu i Oświaty.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Oświaty:
Stanisław Skrzyszewski

153

DEKRET

z dnia 6 czerwca 1945 r.

o izbach lekarsko-weterynaryjnych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się Izbę Lekarsko-Weterynaryjną jako organ samorządu zawodowego lekarzy weterynaryjnych w Polsce.

Art. 2. (1) Izba Lekarsko-Weterynaryjna dzieli się na Naczelną Izbę Lekarsko-Weterynaryjną oraz okręgowe izby lekarsko-weterynaryjne.

(2) Siedzibą Naczelnej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej jest siedziba naczelnych władz Rzeczypospolitej Polskiej.

(3) Siedziby oraz okręgi działalności poszczególnych okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych oznacza Minister Rolnictwa i Reform Rolnych po

zasięgnięciu opinii Naczelnej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

Art. 3. Każda izba lekarsko-weterynaryjna posiada osobowość prawną.

Art. 4. Do zakresu działania izb lekarsko-weterynaryjnych należy:

- 1) współdziałanie z władzami państwowymi i samorządowymi w sprawach zdrowia publicznego w zakresie weterynaryjnym, zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych, lecznictwa zwierząt oraz higieny i hodowli zwierząt;
- 2) strażenie i krzewienie etyki, godności i sumienności zawodowej wśród członków;
- 3) współdziałanie z władzami państwowymi w sprawie wykonywania nadzoru nad praktyką lekarsko-weterynaryjną;

- 4) przedstawicielstwo zawodu lekarsko-weterynaryjnego i obrona jego interesów;
- 5) współdziałanie z władzami państwowymi w sprawie kształtowania programu studiów w wyższych uczelniach weterynaryjnych oraz programu przedmiotów weterynaryjnych w innych uczelniach;
- 6) piecza nad stanem materialnym członków izby, a w szczególności zakładanie za zgodą właściwej władzy i wprowadzenie przymusowych instytucji ubezpieczeniowych oraz wzajemnej pomocy dla członków izb lekarsko-weterynaryjnych i ich rodzin;
- 7) popieranie instytucji i prac naukowych oraz zakładanie, prowadzenie lub popieranie prac i instytucji społecznych, związanych z zawodem lekarsko-weterynaryjnym;
- 8) sądownictwo dyscyplinarne;
- 9) sądownictwo polubowne.

Art. 5. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustali w drodze rozporządzenia ustrój i działalność Naczelnej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej i okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych, obowiązki i prawa ich członków, ustrój sądownictwa dyscyplinarnego oraz zasady nadzoru państwowego nad izbami lekarsko-weterynaryjnymi.

Art. 6. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Edward Bertold

154

DEKRET

z dnia 6 czerwca 1945 r.

o Państwowym Instytucie Weterynaryjnym w Puławach.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. (1) Tworzy się Państwowy Instytut Weterynaryjny jako centralny zakład badawczo-naukowy.

(2) Instytut posiada prawo zakładania filii badawczo-naukowych i kierowania ich pracami na terenie całego Państwa.

(3) Siedzibą Instytutu są Puławy.

(4) Państwowy Instytut Weterynaryjny podlega bezpośrednio Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 2. (1) Instytut jest osobą prawną, może posiadać, nabywać, obciążać i zbywać majątek ruchomy i nieruchomy oraz przyjmować darowizny i zapisy. Nabycie, zbycie i obciążenie przez Instytut majątku nieruchomego oraz przyjęcie pod warunkiem obciążającym darowizny lub zapisu wymaga zgody Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

(2) Na potrzeby Instytutu może być mu przekazane użytkowanie przedmiotów majątku państwowego. Przekazanie to lub odebranie użytkowania tego majątku wymaga uchwały Rady Ministrów. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustala zasady gospodarki majątkiem państwowym, przekazanym do użytkowania Instytutowi, jak również zakres i sposób wykonywania nadzoru nad gospodarką tymi majątkami.

Art. 3. Instytut ma prawo zakładania i prowadzenia przedsiębiorstw, produkujących środki biologiczne i inne leki dla celów lekarsko-weterynaryjnych z tym, że dochody stąd płynące przeznaczają się na potrzeby Instytutu.

Art. 4. Na stanowiska naukowe w Instytucie mogą być przyjmowane jedynie osoby, posiadające kwalifikacje naukowo-twórcze, stwierdzone w sposób ustalony w statucie.

Art. 5. Szczegółowy zakres działania oraz przepisy organizacyjne Instytutu określi statut, zatwierdzony przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Oświaty.